

Skrot aftalen og gennemfør ganske få og enkle regler for CO₂-afgift for landbruget

Åbent brev til Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg og Ministeren for Grøn Trepert

Hermed kommer noget få forslag til, hvordan I kan lave noget fornuftigt med aftalen om CO₂-afgiften for landbruget.

Udgangspunktet er, at det ikke giver megen mening, at tale om en CO₂-afgift på landbrugets produktion. Dertil kommer, at de aftaler der er lavet bliver unødigt komplicerede og ikke sikrer et optimalt resultat i form af reduceret kvælstofgødsning og ej heller et optimalt resultat m.h.t. genoprettelsen af biodiversiteten.

Problemet er for mig at se, at en række partnere i disse forhandlinger, herunder regeringen, IKKE ønsker, at der skal ske basale forandringer med det eksisterende landbrug. Men alle bør erkende, at det ikke er muligt, hvis de ønskede mål for reduktion af kvælstofudvaskningen og forbedring af biodiversiteten i Danmark.

Endelig vil en generel CO₂-afgift, betyde betydelige vanskeligheder for det økologiske landbrug, som på alle måder forsøger at sikre en opbygning af biodiversiteten og ikke bruger kvælstofkunstgødning.

Jeg foreslår derfor:

- at der indføres en afgift på de produkter, der indkøbes til landbruget.
For gødning skal afgift langsom øges, således at disse indkøb med tiden vil blive så dyre, at forbruget vil blive udfaset
For import af foderstoffer bør der være en generel afgift. Men for import af foderstoffer fra lande udenfor EU bør afgift en være så høj at importen stort set ophører. Argumentet er at det ikke nytter, at begrænse det danske landbrugs produktion for dernæst, at vælte produktionen over på f.eks. Sydamerikanske lande med ødelæggelse af deres miljø som resultat. Hvis vi ikke importerer deres fodermidler, vil de have et stort incitament til at starte en lokal husdyrproduktion, der med tiden kan blive økologisk bæredygtig (hvad ensidig dyrkning af fodermidler til eksport ikke er).
For brug af pesticider vil afgift skulle designes så forbruget med tiden ophører.
- At der uanset beslutningen af ovenstående kræves, at der på alle landbrug skal plantes levende hegn i skel og mellem marker - f.eks. Mindst et hegn for hver 200 meter.
OG
at der plantes levende hegn i 10 m bræmmer langs alle vandløb.
Buske og træer har dybe rodnet, generelt i samme dybde, som planten er høj. De vil dermed kunne opsuge mange overskydende næringsstoffer og også opsuge en smule CO₂. At plante langs vandløb bør ikke anses for et problem. Der plantes først på den ene siden og efter at væksten er tilstrækkelig stor plantes på den anden side af vandløbet. Så bliver grødeskæring ikke nødvendig, da buske og ræer vil skygge for grødevæksten. (Det var faktisk meningen med vandløbsloven af 1980, som desværre aldrig er blevet rigtigt implementeret.)
Træer og buske langs vandløbene vil også opsuge næringsstoffer på vej til at blive udvasket i vandløbet.
Endvidere vil hegn af træer og buske også være gode steder for biodiversiteten at florere.
- At andre dele af aftalen om den grønne trepart, som f.eks. Udtagning af jord til tilplantning osv. gennemføres som aftalt

Jeg opfordrer jer til at sløjfe den generelle CO₂-afgift og gennemføre den langt mere gennemsigtige afgift som foreslået ovenfor.

Med venlig hilsen

3. november 2024

Michael Arbirk, agronom, Otterup

michael.arbirk@gmail.com